

Det er alt for snævert til at forpligte Folketinget bredt. Det er alt for nemt for Folketingets øvrige medlemmer at sige, at det her er en EU-sag, den ligger hos EU-ordførerne, selv om den i øvrigt har karakter af noget, der er fuldstændig parallelt til, hvad fagordførerne ville beskæftige sig med. Det synes jeg er det ene argument for.

Det andet argument for er, at jeg tror, at fagordførerne ofte har større kompetence end EU-ordførerne. Ikke sådan at EU-ordførerne ikke er gode nok, det skulle man være meget modig for at påstå i denne her forsamling, men jo netop fordi de er karakteriseret ved, som jeg tror også hr. Claus Larsen-Jensen var inde på, i stigende grad at have indenrigspolitisk karakter.

Det klarer partierne så på forskellig måde. Nogle veksler ud og ind på europaudvalgsmøderne, så fagordførerne kommer ind på møderne, andre leverer papirer, meddelelser og notater videre, så EU-ordføreren er klædt på, men under alle omstændigheder forekommer det at være en ekstremt besværlig sagsgang.

Jeg tænker også på, at det typiske vel er, at vi har møder i fagudvalgene i løbet af ugen, der så ender i Europaudvalget ved slutningen af ugen, typisk om fredagen. Det vil sige, man behandler en sag i et fagudvalg, ministeren er til stede, de, der har den faglige kompetence på området, er til stede, og derefter gentages seancen i Europaudvalget. I mellemtiden er europaudvalgsmedlemmerne blevet klædt på af deres fagudvalgsmedlemmer, og ministrene overværer endnu en gang den samme seance, som foregik i fagudvalget.

Hvis nu man var ansat til at finde mere nænsomme gange i den offentlige forvaltning, tror jeg, at blikket meget hurtigt ville falde på det her med et spørgsmål om, hvorvidt det virkelig var en hensigtsmæssig forretningsgang.

Vi har det samme problem i krydsfeltet mellem Det Udenrigspolitiske Nævn og Europaudvalget, hvor det typiske forløb er, at vi først har ministrene inde og forklare sig over for og rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn og efterfølgende i Europaudvalget. Hvis man er stedfortræder det ene sted og medlem det andet sted, får man så talerne to gange. Det er klart, at det indlæringsmæssigt altid er et fif at få det gentaget, men det er næppe en særlig hensigtsmæssig måde at administrere på. Det er et andet problem, vi peger på.

Kl. 21.25

Endelig Folketingets tidlige inddragelse, som også en del af ordførerne har været inde på. Vi

kommer i øjeblikket alt for sent ind i sagerne. Vi har brug for nogle meget tidligere principielle debatter i forbindelse med grønnebøger og hvidbøger, hvor vi tegner nogle lange linjer, der så slutter af med mandatgivning helt til slut i en sag. Man kan sige, at den debat om, hvor tidligt og hvor meget Folketinget vil ind, jo kan føres, uanset om man vælger at bevare et Europaudvalg eller ej.

Så er der hele diskussionen om åbenhed, og der er jeg enig med, jeg tror det var hr. Keld Albrechtsen, der sagde, at det nødvendigvis ikke er klaret ved, at man putter det ind i lukkede fagudvalg. Det er jeg meget enig i, og derfor har vi brug for helt selvstændigt og for sig selv at diskutere, hvordan vi sikrer en tilstrækkelig åbenhed om sager af den betydning her.

Jeg skal runde af med, det fremskudte tidspunkt taget i betragtning, at kvittere for, synes jeg, viljen til ikke nødvendigvis at gå hele vejen, men i hvert fald at gå meget langt ad vejen. Det afgørende er at sikre, at Europaudvalget ikke sidder med den sagsmængde, det sidder med i dag, at fagudvalgene reelt og ikke kun med opfordringer kommer til at spille en langt, langt mere afgørende rolle i behandlingen af de sager, der retteligt hører hjemme i de forskellige fagudvalg.

Så har der været et argument, der hedder, at udlandet jo beundrer den danske model meget, og det har været et argument for at fastholde tingene, som de er. Jeg vil bare sige, at det sker jo tit, at ting ser pænere ud på afstand, end når man kommer meget tæt på dem. Det synes jeg ikke er et selvstændigt argument, men o.k., hvis debatten her kan bidrage til, at vi i højere grad får nogle sagsgange, der sikrer ikke kun i ord, men i virkeligheden, at Europaudvalget får en meget mindre rolle at spille i forhold til fagudvalgene, så synes jeg, det er godt at bygge videre på, og det vil vi selvfølgelig anvende forslaget til efter debatten her i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. ordfører, jeg har et spørgsmål som formand. Ønsker man en behandling i Europaudvalget eller i Udvalget for Forretningsordenen. Jeg følte, at den skulle tilbage til Europaudvalget. Er det Udvalget for Forretningsordenen, eller er det Europaudvalget, man ønsker den tilbage til?

Villy Søvnald (SF):

Nej, den ligger jo naturligt i Udvalget for Forretningsordenen.